

Roma desafia a Brussel·les

La setmana passada hem assistit a l'enfrontament entre el govern italià i la Comissió Europea. El govern de Roma ha decidit elaborar uns pressupostos basats en un increment del dèficit fins al 2,4% del PIB. I a més, per als propers tres anys (encara que després, davant les pressions de Brussel·les, han parlat de baixar-ho el 2º i 3º any a un 2,1 i un 1,8%) El govern anterior havia acordat amb Brussel·les un dèficit del 0,9%. El propi ministre d'Economia del govern actual, Giovanni Tria, havia negociat amb Brussel·les - tot i que ho havia acceptat a contracor- duplicar aquesta xifra, per situar el dèficit en l'1,6 %, però ara el dèficit s'ha elevat fins a tres vegades el percentatge promès pel Govern anterior.

Brussel·les se'n fa creus i destaca l'enorme deute públic italià, de dos bilions tres-cents mil milions d'euros, la qual cosa representa el 132,5% del Producte Interior Brut. El segon percentatge més gran després de Grècia.

El president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker, treu el fantasma de la crisi grega, declarant que "no voldria que, després d'haver abordat la difícil crisi grega, ens trobéssim amb una nova crisi grega, aquesta vegada a Itàlia". I afegia que "hem d'evitar que Itàlia reclami condicions especials que portarien la fi de l'euro si fossin concedides a tots". El comissari europeu Pierre Moscovici afegeix llenya al foc declarant, en un Fòrum de l'OCDE, que "els Italians han triat a un govern clarament euroescèptic i xenòfob que, pel que fa a les qüestions migratòries i pressupostàries, intenta alliberar-se dels seus compromisos europeus." Moscovici, que ja anteriorment havia qualificat a Itàlia de "problema" de la zona euro, havia declarat que el projecte de pressupost elaborat pel govern italià se situava "fora del marc de les nostres regles comunes".

Immediatament, els "mercats" reaccionen. La Borsa de Milà s'enfonsa i la prima de risc del deute italià puja a 233, després a 290 i a 303 punts bàsics.

El ministre d'Interior italià, Matteo Salvini surt a la càrrega "¿Les declaracions i amenaces de Juncker i d'altres buròcrates europeus fan pujar el diferencial del deute, amb l'objectiu d'atacar

al govern i a l'economia italians? Estem disposats a reclamar una indemnització." I afegeix, referint-se a Juncker i a la seva comparació amb Grècia, que "Jo parlo amb persones sòbries que no fan comparacions que no són sostenibles sota cap concepte."

El conflicte entre Roma i Brussel·les no és una anècdota. Per contra, concentra tots els elements de crisi a nivell continental.

A què respon el pressupost d'Itàlia?

La diferència en el dèficit entre el que demana Brussel·les i el que proposa el govern italià suposarà almenys 25.000 milions d'euros de despesa pública, sense que es busqui, per finançar-los, noves retallades ni pujada d'impostos.

Què busca el govern italià amb aquesta proposta? El govern presidit per Giuseppe Conte està compost per una coalició molt heterogènia entre el Moviment 5 Estels (assimilable, en certa manera, a Podemos) i la Lliga, un partit d'extrema dreta. Una estranya coalició, producte en realitat de la destrucció dels partits que van reconstruir l'Estat burgès a Itàlia després de la segona guerra mundial: el Partit Comunista, després reconvertit a Partit Demòcrata, i la Democràcia Cristiana, portaveu directe del capital financer i el Vaticà.

Els partits que formen l'actual govern no tenen una veritable base social i es veuen obligats a prendre mesures "socials" per donar-se una base. No és casualitat que els sindicats, i en particular el majoritari, el CGIL, hagin pres, en algunes qüestions, una actitud positiva en relació al Govern Conte.

La ben pensant premsa internacional denúncia, és clar, al govern italià i no escatima qualificatius: "populista", "racista", "antiimmigrants". No recolzem, és clar, ningú des del moviment obrer pot fer-ho, la política del govern italià pel que fa als immigrants. Però cal assenyalar que els mateixos que justifiquen la política de Macron, Merkel i els successius governs espanyols -incloent tanques de Ceuta i Melilla, *CIEs-presó i expulsions "en calent"- en relació a l'emigració, volen donar lliçons al govern italià. Que la seva política en qüestions d'immigració, d'altra banda,

és la mateixa que la dels altres governs europeus, com demostra el recent acord unànime de reforçar amb 10.000 policies més les "fronteres" exteriors de la UE. Vegeu al respecte la recent declaració del Secretariat Internacional de la IV Internacional (<http://posicuarta.org/cartasblog/sobre-la-cuestion-de-los-refugiados-y-migrantes-en-europa/>)

A fi d'ampliar la seva base social, l'increment en despesa pública que proposa el govern d'Itàlia anirà a pagar, en primer lloc, la "renda de ciutadania", una espècie de subsidi de desocupació de 780 euros, del que es podran beneficiar 6 milions de persones, amb un cost inicial de 10.000 milions d'euros. Es redueixen també els impostos, en particular a les petites empreses i hi haurà una condonació fiscal. Un capítol important serà la reforma de les pensions. En la pràctica, el projecte liquida la Llei Fornero de reforma de les pensions (promulgada en 2011 pel govern "tecnocràtic" de Mario Monti, imposat per la Unió Europea), rebaixant l'edat de jubilació. S'espera que unes 500.000 persones es jubilin anticipadament, una mesura que segons el govern permetrà que aquests llocs siguin ocupats per joves.

Una crisi amb poques sortides

Els governs europeus, i especialment el francès i l'alemany, juntament amb la Comissió de Brussel·les, troben inacceptable que s'augmenti la despesa pública per atendre finalitats socials (una altra cosa és l'augment en despeses militars fins al 2% del PIB, que compta amb el seu suport incondicional). Voldrien arribar fins i tot més enllà, i liquidar al Govern Conte abans de les eleccions de maig proper a el "parlament" europeu. Per a això "els mercats" actuen contra el deute italià per fins i tot provocar la fallida. Encara que manifesten el seu desacord, perquè pensen que és jugar amb foc: el pes de l'economia italiana -la tercera de la UE- no és el de Grècia, i un pla de rescat podria arrossegar a tota Europa, com acaba de confessar Junker.

I a més, si el govern italià cau i hi ha eleccions anticipades, les enquestes diuen que els partits que avui ocupen el govern augmentarien, fins i tot, els seus vots.

En la discussió del pressupost en tots els països apareixen els interessos contradictoris entre les exigències del capital financer i les necessitats de les masses. Una situació que col·loca als governs entre l'espasa i la paret. El moviment obrer -i

amb ell, les seves organitzacions- no pot ser neutral davant aquest enfrontament.

Per als treballadors italians, que es troben desproveïts d'un veritable partit que els representi no hi ha dubte, al marge de les intencions del Govern Conte,

les mesures socials que vol adoptar, en particular les referents a les pensions, responen a les seves veritables reivindicacions. Com també ho és el pla adoptat per salvar la siderúrgica ILVA que l'anterior govern "progressista" volia tancar.

Estem preparant un nou nombre de la revista teòrica de la IV Internacional, que tenim previst estigui al carrer la setmana vinent. Reproduïm aquí la relació d'articles que recull i us convidem a reservar el vostre exemplar.

SUMARI de *La Veritat* n° 99

- Sobre les tasques de construcció de la IV Internacional i de les seves seccions en la situació mundial
- La Rússia de Putin un segle després de la revolució d'Octubre
- 1948–2018: la resistència palestina i la perspectiva democràtica
 - Annex 1: Extractes de l'entrevista a Ziad M., refugiat palestí resident en el camp de refugiats de Rafá, a la franja de Gaza
 - Annex 2: Extractes de l'entrevista a Awad Abdelfatá, coordinador de la campanya per un Estat Democràtic (One Democratic State Campaign)
- La marxa cap a la dislocació de la Unió Europea
- MÈXIC - Un veritable triomf del poble treballador mexicà.
 - Els governs de Trump i Peña Nieto signen la renegociació del Tractat de Lliure Comerç
- La caiguda tendencial de la taxa de guany i les noves formes de explotació en l'economia digital
- DOSSIER - Migracions i imperialisme
 - La Migració de Mèxic i Centreamèrica als Estats Units
 - Estats Units: eliminació de l'agència per al control de la immigració
 - Emigrants: els voltors
 - ONG: el negoci humanitari

LA VERDAD

REVISTA TEÓRICA DE LA IV INTERNACIONAL

Las tareas de construcción de la IV Internacional

Rusia, Palestina, Unión europea, México

Migración e imperialismo

Nuevas formas de explotación en la economía digital

N° 99 – Octubre de 2018 • 4'00€

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres campanyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web:: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1° 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta